

ਜੇ ਠਾਕੁਰ

ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ ਜੇ.

ਸਾਬਕਾ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2001 ਦਾ CWP ਨੰ. 11458

ਜੁਲਾਈ 11, 2012

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ 226 - ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਬੁਲੇਸ, 1934 - ਆਰ.ਆਈ. 16.2 - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਗਿਆ - ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ - ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਧਿਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ - ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ

ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ - ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ -

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - Jn ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 16,2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ - ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਹਾਰ ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪ੍ਰਗਟ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਸਚਰ P-1) ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਥ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ।

(ਪਰਾ 10)

ਉਸ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਈ, ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਸਟੈਂਡ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਝਲਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਘੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ।

(ਪਰਾ 11)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਨੀਲ ਚੱਢਾ।

ਵਿਵੇਕ ਚੌਹਾਨ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ ਜੇ

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਤਿਅੰਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 3.5.1999 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਰ P-2 ਅਤੇ P-4 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਹਰਕੰਡਰ ਦੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ: -

ਪਟੀਸ਼ਨਰ 11.11.1989 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਬਰਫ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। 8.4.1998 ਤੋਂ 19.6.1998 ਤੱਕ 72 ਦਿਨ 17 ਘੰਟੇ 25 ਮਿੰਟ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ਅਤੇ 8.7.1998 ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 'ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਅਤਿ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 3.5.1999 ਦਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ 192 ਦਿਨ 7 ਘੰਟੇ ਅਤੇ 45 ਮਿੰਟ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਕੁੱਲ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਵਿਡਾਅਨੇਕਸਚਰ ਪੀ-2, ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮਿਤੀ 15.3.2000 (ਅਨੇਕਰ ਪੀ-3) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਰਸੀਵੀਆਈ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਰਹਿਮ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ।

(3) ਸ੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਚੱਧਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਬਤੀ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ "ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਮ" ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰ. ਵਿਭਾਗੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਰਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਵੇਕ ਚੌਹਾਨ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਨੁਮਾਨ ਜੋ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦੋਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਗੇਤ ਆਰਡਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਇਪਊਡ ਆਰਡਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਦਾਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(5) 1 ਨੇ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(6) ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

16.2: ਬਰਖਾਸਤਗੀ.

ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਸਿਰਫ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ-ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

(i) ਜਾਸੂਸੀ ਜਾਂ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ;

(ii) ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਾ;

(ਹਾਇ) ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ;

EX. CONSTABLE MALKIAT SINGH v. STATE OF PUNJAB 633
AND OTHERS (Tejinder Singh Dhindsa, J.)

- (iv) ਸਾਬੀ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ;
- (v) ਧਰਮ, ਨਸਲ, ਜਾਤ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੀਝਿਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਜਾਂ ਨਫਰਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ;
- (vi) ੰ ਹੜਤਾਲ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਸਮੂਹਿਕ ਪਰਹੇਜ਼ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ;
- (vii) ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਫੈਲਾਉਣਾ, ਅਤੇ
- (viii) ਦੰਗੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ. ਆਰ

(7) ਨਿਯਮ 16.2 ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮਾਂ" ਜਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਸੰਚਤ ਕਾਰਜ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਈਡਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(8) ਸਿਟੀ 3.5.1999 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ'। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 14.5.1996 ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। CWPNo 205 ਆਫ 1996 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (CWPNo ਪੀ-5), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ 23.8.1994 ਨੂੰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 6597 ਆਫ 1994 ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੇਕਸਰਕ ਪੀ-1) ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਗਲਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਥ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਡਾਇਲ ਅਪਾਰਟ, ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਆਰਸੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ।

(11) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਸਟੈਂਡ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਝਲਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਘੋਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਵਿਭਾਗ. ਅਜਿਹੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵੀ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:-

“ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3 ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 16.2 ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਲ ਧਿਆਨ

EX. CONSTABLE MALKIAT SINGH v. STATE Of PUNJAB 635
AND OTHERS (*Tejinder Singh Dhindsa, J.*)

ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨਿਯਮ 16.2 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(12) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਨੈਕਸਰਕ ਪੀ-5 ਵਿਖੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 16.2 ਦਾ ਹੁਕਮ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-1), ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-2) ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 15.3.2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਪੀ. ਐਸ. ਸਾਜਵਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ